

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด
ที่ อร. 253/2565

บรรทัดฐาน
การปฏิบัติราชการ
ทางปกครองที่ดี

VOL.66

นายก อบต. ใช้ปีนปีปีกัน
ข่มขู่ผู้ไต่บังคับบัญชา
มีความผิดถึงขั้นพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ?

 LINE@ สำนักงานศาลปกครอง

 www.admncourt.go.th

1355

ข้อมูลดิบไว ไชยข้อข้อใจ

ใส่ใจประชาชน

อบต. แสนสนุก

ถ้าไม่ทำตามก็ขอ
ระวังจะเจอดีนะ!

นายเอ นายก อบต. ได้พาพาอาวุธปืนเข้ามาในที่ทำการ อบต. และใช้อำนาจข่มขู่คุกคามลูกน้อง เนื่องจากไม่พอใจที่ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการสอบคัดเลือกพนักงานจ้าง เพื่อให้รับคนของตนเข้าทำงาน

พนักงาน อบต. จำนวนหนึ่งได้รู้เข้าแจ้งความร้องทุกข์
กับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยท่าทีตกใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ซึ่งต่อมานายเอได้ถูกดำเนินคดีอาญา

และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ได้รับรายงานเรื่องดังกล่าว

ก็รีบสั่งการให้นายอำเภอแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนในทันที

๔๔๔
“บ๊อบกัน”

“ไม่ใช่ปณจรงลักหน่อย
คิดมากไปได

แม้ นายเอ จะอ้างว่าเป็นสิ่งเทียม
อาวุธปืน คือเป็นเพียงปืนปีปกัน

ซึ่งไม่อาจทำให้เกิดอันตราย

แก่ชีวิตคนได้ก็ตาม ก็ไม่อาจรับฟังได้

การกระทำของนายอติโอเป็นการกระทำฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. สภاتำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ผู้ว่าฯ พิจารณาแล้วจึง**ได้มีคำสั่ง** ให้**พ้นจากตำแหน่งนายก อบต.**

นายก อบต. จึงยื่นฟ้องกระทรวงมหาดไทย และผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลปกครอง เพื่อให้**เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว**และให้ กระทรวงมหาดไทย**ชดใช้เงินเดือนแทน**ด้วย

แนวคำวินิจฉัย

1

เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและภาพถ่าย ที่ผู้ว่าฯ ส่งต่อศาล จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดี ได้ถืออาวุธปืน หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนและแสดงท่าทางการบรรจุกระสุนปืนเข้าไปในรังเพลิง พร้อมใช้งานได้ทันที โดยมีพฤติการณ์ข่มขู่พนักงานส่วนตำบลบางคนที่มิให้ความร่วมมือ

ในการสอบคัดเลือกพนักงานจ้างอื่นน่าจะเป็นเหตุให้ผู้ที่อยู่ในที่เกิดเหตุหรือพบเห็น เกิดความหวาดกลัวว่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือชีวิตได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับ

การเลือกตั้งจากรายกรรในท้องถิ่นให้เป็นนายก อบต. และเป็นผู้นำบังคับบัญชาสูงสุด ของพนักงานส่วนตำบลในสังกัด ควรต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี น่าเชื่อถือ และเป็นที่เคารพของราษฎรในท้องถิ่นรวมทั้งผู้ใต้บังคับบัญชา แต่กลับประพฤติตนไม่เหมาะสม

2

ศาลอาญาได้พิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่และฐานพกพาอาวุธปืนติดตัว ไปในเมืองโดยไม่ได้รับอนุญาต พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าได้กระทำการ ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน อันเป็นเหตุให้ผู้ว่าฯ มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้ตามกฎหมายในมาตรา 92 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ดังนั้น การที่ผู้ว่าฯ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งนายก อบต. จึงชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กระทรวงมหาดไทยจึงไม่ต้อง รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือชดเชยเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

